

To whom it may concern
Πηγαίνοντας «ισοτίμως» προς τον Ιούνιο του 2015

Όπως φαίνεται, τις τελευταίες μέρες, οι «θεσμοί» της Ευρώπης, στους οποίους συμπεριλαμβάνεται και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, ενέκριναν –και όχι χωρίς αμφισημίες, ανησυχίες, ευθείες, αλλά και σχετικά ευπρεπέστερες, απειλές και τρομακτικές δυσκολίες– την κατ’ αυτούς υποτακτική πρόταση-λίστα του για λίγο θορυβώδους, αλλά τελικά «νομιμόφρονος» πλέον, και γι’ αυτό κατά παραχώρηση, «ισότιμου» κράτους μέλους και εταίρου τους, της πατρίδας μας δηλαδή.

Μεγαλόψυχα οι δανειστές της επέτρεψαν, το μνημόνιο να το λέει όπως θέλει, την τρόικα να τη βαφτίσει «θεσμούς» και για τέσσερις μήνες, χωρίς καμμία χρηματοδότηση και κάτω από συνεχείς και για τα πάντα «αξιολογήσεις», να ολοκληρώσει το πρόγραμμα/μνημόνιο, ώστε να μπορεί να εξετασθεί οριστικά και αμετάκλητα τον Ιούνιο, η ευτυχής προσχώρηση ή μη της χώρας μας στην καθολικά νεοφιλελεύθερη Ευρώπη, που οι ποιητές την ήθελαν κάποτε Ευρώπη της ειρήνης, της συνεργασίας, της ολοκλήρωσης, των λαών, του πολιτισμού και των εργαζομένων, με δημοκρατία, δικαιοσύνη και κοινωνική αλληλεγγύη.

Οι Έλληνες, (πλην των γνωστών πάντα «Λακεδαιμονίων» οι οποίοι δανείζονται πάντα ασυστόλως εκατοντάδες εκατομμυρίων ευρώ χωρίς εγγυήσεις από τις χρεοκοπημένες μας τράπεζες, εξάγουν ανέλεγκτα τεράστια ποσά μέσω εξωχώριων εταιρειών και τριγωνικών συναλλαγών, εισφοροδιαφεύγουν, φοροδιαφεύγουν και πάντα απαιτούν περισσότερες διευκολύνσεις για να «επενδύουν», υποσχόμενοι, νέες ανύπαρκτες «θέσεις εργασίας»), αναγνωρίζουμε κι αναλαμβάνουμε τις όσες ευθύνες μας, αλλά και πληρώνουμε –όσοι μπορούμε– και τα δυσβάστακτα και άδικα βάρη που μας επιβλήθηκαν και που για τη μεγάλη πλειοψηφία του λαού μας και ιδιαίτερα των νέων μας εγγίζουν τα όρια ανθρωπιστικής κρίσης και καταστροφής.

Κι ακόμα, τιμωρήσαμε με την ψήφο μας τους αντιπροσώπους μας που κατά την κρίση μας δεν στάθηκαν στο ύψος των περιστάσεων και οδήγησαν με τις πράξεις και τις παραλείψεις τους στην σημερινή κατάσταση.

Δώσαμε δε, με λελογισμένη ελπίδα, αλλά και με φρόνιμη επιφύλαξη, την εμπιστοσύνη μας σ’ αυτούς, που όχι ποσοτικοποιημένα –ως φαρμακοποιοί– μα με απόλυτο τρόπο μας έταξαν ότι θα προσπαθήσουν να περιφρουρήσουν την αξιοπρέπειά μας και την αξιοπρέπεια της χώρας μας, ως ισότιμων μελών μιας δικαιότερης ευρωπαϊκής κοινωνίας και ένωσης ευρωπαϊκών κρατών, που συμμαρίζονται, στην θεωρία και στην πράξη, τις κοινές αρχές και αξίες για τις οποίες αξίζει κάποιος να ζει.

Υποκρινόμενοι λοιπόν ότι είμαστε πλέον «ισότιμοι» κι εμείς, στην εποχή της κυριαρχίας των ασύδοτων αγορών, οι οποίες υπαγορεύουν στις κυβερνήσεις, στη θεωρία και την πράξη, τις ισοπεδωτικά ομογενοποιημένες νεοφιλελεύθερες πολιτικές τους, αλλά και τις μεθόδους και πρακτικές ασφυκτικών πιέσεων για την εφαρμογή τους, προτείνω να διεκδικήσουμε αυτή την ισοτιμία μας, ζητώντας από τους «θεσμούς» να ετοιμάσουν κι αυτοί με τη σειρά τους τη δική τους «λίστα» προς τους λαούς της Ευρώπης.

Καλούνται λοιπόν οι «θεσμοί» –και αυτοί μέχρι τον Ιούνιο– να συγκεκριμενοποιήσουν– και γι’ αυτό θα αξιολογούνται βήμα προς βήμα– και θα πρέπει να λογοδοτούν, όχι μόνο στη συνείδηση των πολιτών τους (και ιδιαίτερα των θυμάτων των πολιτικών τους), αλλά και στην ανθρωπότητα ως πολύτιμου, ανεκτίμητου και πολυδιάστατου «όλου»:

1. Ποσοτικοποιημένα και τεκμηριωμένα, ποια από τα «λάθη» τα οποία έχουν ήδη επανειλημμένα παραδεχτεί σε όλα τα επίπεδα, (αλλά μόνο φραστικά), στις πολιτικές

- που επέβαλαν στην Πορτογαλία, την Κύπρο, την Ιρλανδία και την Ελλάδα αναλαμβάνουν να διορθώσουν και πώς, και με ποια ιεράρχηση προτεραιοτήτων θα αποκαταστήσουν την αξιοπιστία τους, αποζημιώνοντας δίκαια και έμπρακτα τους λαούς για τις πολυδιάστατες σε ηθικό, οικονομικό, κοινωνικό, πολιτισμικό και περιβαλλοντικό επίπεδο, στο τετράμηνο αυτό.
2. Πώς θα τιμωρηθούν κορυφαίοι παράγοντές τους, ιταμοί κήνσορες «του απαρέγκλιτου σεβασμού στις δεσμεύσεις» και «στην αξιοπιστία» των επιβαλλόμενων πολιτικών πάταξης της φοροαποφυγής και της φοροδιαφυγής, όταν και οι ίδιοι παραδέχθηκαν, αλλά και όλοι γνωρίζουν, ότι κάποιες από τις χώρες τους, υποχείριες της «δημοκρατίας» των πανίσχυρων lobbies (τα οποία υποκατέστησαν με πασίγνωστα αήθη ανταλλάγματα την θεμελιώδη αρχή της λαϊκής κυριαρχίας), όχι μόνο τις διευκολύνουν θεσμικά, αλλά και τις διατηρούν, για να κερδίζουν, εις βάρος των χωρών του νότου, κυρίως, οι οποίες απειλούνται με επερχόμενες χρεοκοπίες; Και πώς και πόσο θα τις αποζημιώσουν μέχρι τον Ιούνιο;
 3. Πώς θα τιμωρηθούν οι χώρες, που αποθεώνοντας την «ανταγωνιστικότητα» ως νέο ιδεώδες της φυλής των ηγετών τους, χρησιμοποιούν, όπως περίτρανα αποδείχθηκε και σε πρόσφατες ευρωπαϊκές και διεθνείς δίκες τα αθέμιτα –καθ’ ημάς– εργαλεία των μίζων, αλλά και των αφειδών και επισφαλών δανειοδοτήσεων, για να κερδίζουν έτσι όλα τα συμβόλαια των δήθεν αδέκαστων διεθνών διαγωνισμών; Και ακόμη, πώς θα αποζημιώσουν τις χώρες –και όχι μόνο υλικά, αλλά και ηθικά, πολιτικά και πολιτισμικά– για τον εκμαυλισμό και την αλλοτρίωση πολιτικών, συνδικαλιστών και της μέσης κοινωνικής τους συνείδησης τα οποία σκανδαλωδώς προκάλεσαν και/ή ενίσχυσαν;
 4. Αφού, με πολλούς τρόπους, οι «θεσμοί» αναγνώρισαν τα τεράστια και τερατώδη λάθη των ιδιωτικών οίκων αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας ακόμη και κρατών, με αποκορύφωση –και όχι μόνο– την απονομή των τριών Α, μια βδομάδα πριν την χρεοκοπία της, στην Lehman Brothers και υποσχέθηκαν πολλά, μεταξύ των οποίων την παραδειγματική τιμωρία τους και την τεκμηριωμένη υποβάθμιση της οποιας αξιοπιστίας τους απέδιδαν οι αγορές, καλούνται να εξηγήσουν πειστικά γιατί το «αμέλησαν» ή και ολοσχερώς το ξέχασαν τόσα χρόνια; Και ακόμη, ποια είναι τα «ισοδύναμα» μέτρα από την «εργαλειοθήκη» –όχι του ΟΟΣΑ– αλλά του απωλεσθέντος ήθους και κύρους της Ιδρυτικής Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των θεμελιωδών αρχών της, που θα εφαρμοσθούν; Και πώς θα εξαναγκάσουν οι «θεσμοί» αυτούς τους οίκους, με τις πολυεθνικές μητρικές και τις άπειρες θυγατρικές τους, να πληρώσουν τις αλυσιδωτές συνέπειες της μεθοδικά ογκούμενης ανησυχίας και «σπασμωδικής» συμπεριφοράς των αγορών στο πάντα κερδοφόρο για τους αεριτζήδες «επενδυτές» μεθοδευμένο ανεβοκατέβασμα των τιμών των μετοχών και των παραγώγων τους, τοξικών ή μη, με αυτονόητες επιπτώσεις μεταξύ άλλων και στα ταμεία ασφάλισης, του κάθε κράτους μέλους, τα οποία δεν θα έχουν «να πληρώσουν» τις έτσι κι αλλιώς πετσοκομμένες συντάξεις της πλειοψηφίας των εργαζομένων;
 5. Πώς θα πρέπει να υπολογισθούν, (αν είναι αλήθεια ότι οικονομία είναι εν πολλοίς και ψυχολογία αλλά και «μέτρο» της προσδοκίας), οι συνέπειες των πολλαπλών ανησυχητικών καθημερινών ακρότατα αντιφατικών, επιθετικών, σχελιαστικών, απειλητικών κ.λπ. δηλώσεων και αντιδηλώσεων, συνεντεύξεων και σχολίων, αυτών καθ’ εαυτών των «θεσμών», των εκπροσώπων τους, των υψηλόβαθμων και χαμηλόβαθμων λογιστών τους και των διαπλεκόμενων με κάθε εξουσία Μ.Μ.Ε. τους, στο ηθικό, την παραγωγική διαδικασία, τη ρευστότητα της αγοράς και τους ρυθμούς και τις ταχύτητες της μονόδρομης εξαγωγής κεφαλαίων των παλαιών και των νεόπλουτων ελίτ και των φοβισμένων πολιτικών και μικρομεσαίων στις τράπεζες των ευαγγελιστών της «λιτότητας και του «σεβασμού στις δεσμεύσεις»;

6. Πώς και γιατί δεν καθιερώθηκε ο ελαχιστότατος φόρος επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών που συζητήθηκε, συμφωνήθηκε μερικώς και ξεχάστηκε μέχρι σήμερα, επειδή τα lobbies των ισχυρότατων ενδιαφερομένων απείλησαν ποικιλοτρόπως τους πολιτικά και οικονομικά συνδαιτημόνες τους (και πολλές φορές μελλοντικούς συναδέλφους τους), αυστηρούς και άτεγκτους για τους λαούς της Ευρώπης εκπροσώπους της νεοφιλελεύθερης πολιτικής ελίτ τους; Και πως θα επιτευχθούν χωρίς έστω και αυτούς τους ελαχιστότατους πόρους οι σταθερά εξαγγελλλόμενες αλλά στην πράξη ανυπόστατες πολιτικές «κοινωνικής συνοχής», «σύγκλισης» και «ολοκλήρωσης», του «δημοκρατικού» κοινού μας σπιτιού, του «άδειου» για τους λαούς πλουσίων και φτωχών χωρών της «πουκαμίσου» της σημερινής Ευρώπης των μονοπωλίων, των ολιγοπωλίων, των lobbies και των αγοραίων πολιτικών ελίτ;

Επειδή οι Ευρωπαϊκοί «θεσμοί» και το Δ.Ν.Τ. γνωρίζουν γραφή, ανάγνωση και στοιχειώδη αριθμητική, μπορούν εύκολα να υπολογίσουν, αλλά και να κατανοήσουν, τα μεγέθη και την δυναμική εξέλιξης του δημοσίου χρέους και της ανεργίας στις χώρες των μνημονίων και της συνακόλουθης ύφεσης, πριν και μετά τα «σωτήρια» γιατρικά τους, στην άσκεπτη επιβολή των οποίων συνήργησαν με ενθουσιασμό, τόσο οι ντόπιες νεοφιλελεύθερες και σοσιαλφιλελεύθερες πολιτικές δυνάμεις, (σε αγαστή πάντα σύμπνοια με τους πάσης φύσης σταθερά διαπλεκόμενους με την εξουσία αφορολόγητους επιχειρηματίες), όσο και οι πάντα έτοιμοι, φιλόδοξοι, παντός καιρού φερόμενοι ως «διανοούμενοι» απολογητές της, οι βαθυστόχαστοι «σώφρονες δημοσιολογούντες», αλλά και οι κατασκευασμένοι με υλικά διαπλοκής νεόκοποι αμόρφωτοι «δυνάμει σωτήρες», ή βοηθοί και στηρίγματα όσων θα ετοιμάζονταν να προσχωρήσουν στην μνημονιακή κανονικότητα.

Τα συγκεκριμένα γιατρικά είχαν συγκεκριμένες και πολυδιάστατες δυσμενέστατες επιπτώσεις στον οργανισμό του «ασθενούς» και για την ανάρρωσή του –αν μπορεί να υπάρξει τέτοια στις τρέχουσες πολιτικές, πολιτισμικές, οικονομικές, κοινωνικές, περιβαλλοντικές και γεωπολιτικές συνθήκες– απαιτείται μια ριζικά διαφορετική αντιμετώπιση, από μian άλλη Ευρώπη, που θα ιεραρχεί τον σκοπίμως μη παράγοντα πρακτικά αποτελέσματα, αλλά εν τούτοις ισοτίμως, προσαρτημένο στην ισχύουσα ενοποιημένη ευρωπαϊκή συνθήκη Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων των πολιτών της, ως πρώτη και κύρια προτεραιότητα για την ολοκλήρωση και κοινωνική συνοχή της, που θα υπερισχύει σε κάθε μονοδιάστατη αγοραία συνταγή των άπειρων, φιλόδοξων αλλά και «ολικά» αμόρφωτων νεαρών λογιστών, εκτελεστών των θεσμών της.

Μέσα λοιπόν στους τέσσερις μήνες ως τον Ιούνιο, καλούνται οι «θεσμοί» της Γερμανικής Ευρώπης και το γνωστό για τις διεθνείς «επιτυχίες» του Δ.Ν.Τ. να υπολογίσουν σε ευρώ τις καταστροφικές σε ανθρωπιστικό, ηθικό, ψυχολογικό, περιβαλλοντικό και οικονομικό επίπεδο συνέπειες των πολιτικών τους, να διατυπώσουν τον «οδικό χάρτη» και το χρονοδιάγραμμα αποκατάστασης των τεράστιων ακόμα και σε ανθρώπινες ζωές, (αν αυτό μπορεί καν να νοηθεί), ζημιών της χώρας μας, οι οποίες θα πρέπει να αποκατασταθούν μέσα σε αποκλειστική προθεσμία τεσσάρων μηνών και μέχρι τον Ιούνιο, για να αξιολογηθεί έτσι η ετοιμότητα, η αξιοπιστία και η αποτελεσματικότητα των δανειστών μας στο να διορθώσουν και αυτοί τα λάθη των πολιτικών τους.

Εμείς, ονειρεύομαι, ως τότε, (επειδή φταίμε που δεν το κάναμε ως σήμερα και όχι γιατί σήμερα μας το ζητούν άτεγκτα οι υποκριτικοί ευρωπαϊκοί και διεθνείς «θεσμοί», συνένοχοι και συνεργοί στη διαμόρφωση της σημερινής οδυνηρής ολικής πραγματικότητας), προωθούμε, μέσα σε ένα μήνα, ψηφίζουμε και εφαρμόζουμε τον παρακάτω νόμο:

1. Καλούνται σε αποκλειστική προθεσμία ενός μηνός, σε πρώτη προτεραιότητα οι Έλληνες οι οποίοι διατηρούν ή εξήγαγαν κεφάλαια άνω του ενός εκατομμυρίου ευρώ από το 2000 ως σήμερα, με βάση τα υπαρκτά στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδας και των Ευρωπαϊκών Τραπεζών στις οποίες αυτά κατευθύνθηκαν, να αποδείξουν ότι έχουν

φορολογηθεί στην Ελλάδα. Αν αυτό δεν γίνει, οι Γερμανοί εφοριακοί που τόσο πρόθυμα ο Γερμανός υπουργός Οικονομικών θέλει να μας στείλει για να μας βοηθήσουν στην πάταξη της φοροδιαφυγής, θα πρέπει να καταγράψουν στις ευρωπαϊκές τράπεζες τα κεφάλαια αυτά, τους ιδιοκτήτες τους, όλα τα στοιχεία τους και τα στοιχεία των θεμιτών ή αθέμιτων συναλλαγών τους και να τα αποστείλουν στην Ελληνική Κυβέρνηση, η οποία, αφού τα δημοσιοποιήσει, θα καταναίμει τα παράνομα κτηθέντα και διακινηθέντα αυτά κεφάλαια αναλογικά στους δανειστές μας, ενώ οι «θεσμοί» τους θα αναλάβουν να τα εισπράξουν και να μας ενημερώσουν μέσα σε ένα μήνα, για το πόσο ελαφρύνθηκε το δημόσιο χρέος μας. Είναι αυτονόητο ότι οι δανειστές μας θα διευκολύνουν με την γνωστή αποτελεσματικότητά τους σε θεσμικό, νομοθετικό και διοικητικό επίπεδο την ολοκλήρωση αυτής της αμοιβαία επωφελούς διαδικασίας, υπερνικώντας και ξεπερνώντας, όπως και το Ελληνικό Κοινοβούλιο, όλες τις πιθανές εμπλοκές, αναβολές, αναστολές, ενστάσεις, πιέσεις και απειλές των ενδεχομένως, γι' αυτά, ενδιαφερομένων. Η τυχόν μη συμμόρφωση των σχετικών Ευρωπαϊκών Κυβερνήσεων σε όλα τα επίπεδα θα επισείει ισότιμες κυρώσεις σε όλα τα κράτη μέλη τα οποία επικαλούμενα «ιδεολογήματα δημιουργικής ασάφειας» ή ρητής θεσμικής προστασίας κάθε αήθους συναλλαγής σε βάρος των φτωχών και σε όφελος των πλούσιων –ισότιμων κατά τα άλλα– πολιτών και κρατών μελών της ζώνης του ευρώ, δεν θα υλοποιήσουν τις υποχρεώσεις τους για αποκατάσταση της πολιτικής, κοινωνικής, οικονομικής και πολιτισμικής ηθικής στην Ευρώπη «μας». Η Ελληνική Κυβέρνηση υποχρεούται μέσα σε μια βδομάδα μετά την εκπονή του μηνός να δημοσιοποιήσει όλα τα σχετικά στοιχεία για τους πολίτες οι οποίοι δεν θα συμμορφωθούν με τον νόμο αυτό όπως όλοι οι υπόλοιποι Έλληνες οι οποίοι πληρώνουν ακόμη και με τη ζωή τους και τη ζωή των παιδιών τους τις υποχρεώσεις τους βάσει των υφιστάμενων νόμων, μνημονιακών και μη. Η ίδια διαδικασία θα ακολουθηθεί αμέσως μετά γι' αυτούς που εξήγαγαν (α) πάνω από 500.000 ευρώ και στη συνέχεια γι' αυτούς οι οποίοι εξήγαγαν ή διατηρούν σε ξένες τράπεζες (β) άνω των 100.000 ευρώ. Είναι αυτονόητο ότι θα ζητηθούν ευθύνες από τους Διοικητές της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και των παραρτημάτων της στις χώρες μέλη της Ε.Ε. οι οποίοι δεν έπραξαν τα δέοντα έναντι των κυβερνήσεών τους για την προστασία της αξιοπιστίας και του όποιου κύρους τους.

2. Η Ελληνική Κυβέρνηση υποχρεούται να σταματήσει την κοροϊδία ανακοινώσεων ότι «διαπιστώθηκαν πολίτες μεγαλογιατροί, μεγαλοδικηγόροι, μεγαλομηχανικοί, αστρολόγοι, αγρότες, κ.λπ., που δεν δήλωσαν πισίνες, καταθέσεις, σκάφη, αεροπλάνα, κλπ.», χωρίς ταυτόχρονα να λέει τι έκανε αυτή, πόσες από τις οφειλές συγκεκριμένα εισέπραξε, πόσα πρόστιμα επέβαλε και πόσα εισέπραξε. Και προφανώς πολιτικές «φορολογικής αμνηστίας», «λοταρίας αποδείξεων» κ.λπ. δεν συμβιβάζονται με το ήθος, την αξιοπιστία και την αξιοπρέπειά της.
3. Όλες οι φορολογικές υποθέσεις οι οποίες αφορούν σε οφειλές ποσών μεγαλύτερων των τετρακοσίων χιλιάδων ευρώ εκδικάζονται σε αποκλειστική προθεσμία ενός μηνός, σε όλα τα επίπεδα δικαιοσύνης, χωρίς να επιτρέπεται καμμία αναβολή ή αναστολή με οποιαδήποτε δικαιολογία. Εφ' όσον οι υπαίτιοι δεν εκπληρώσουν μέσα σε δύο εβδομάδες τις υποχρεώσεις τους δημοσιοποιούνται τα στοιχεία τους, στερούνται διαβατηρίου μέχρι να τις εκπληρώσουν, αλλά και κάθε δυνατότητας άσκησης της οποιασδήποτε επαγγελματικής τους δραστηριότητας και συναλλαγής.
4. Μέσα στον πρώτο μήνα της προθεσμίας δίνονται στη δημοσιότητα τα στοιχεία όλων των εξωχώριων εταιρειών ιδιοκτησίας Ελλήνων, καθώς και οι κάθε φύσης επιχειρηματικές, χρηματοοικονομικές, συναλλαγματικές και εμπορικές δραστηριότητές τους, καθώς και οι σχέσεις των ιδιοκτητών τους με τους φορολογικούς παραδείσους της κολάσεως, αλλά και με την ελληνική εφορία. Οι τυχόν αχυράνθρωποί τους

υποχρεούνται να γνωστοποιήσουν αμέσως τα στοιχεία των πραγματικών ιδιοκτητών τους στις κατά τόπους αρμόδιες αρχές και στο αρμόδιο Υπουργείο, ώστε να αρχίσουν αμέσως οι φορολογικοί έλεγχοι και να διασταυρωθούν τα χιαστί στοιχεία των σχέσεών τους, να διαπιστωθούν οι συμπαρομαρτούσες σε όλα τα επίπεδα ευθύνες τους και να καταλογισθούν οι οφειλές τους, για να εισπραχθούν, κατά πλήρη προτεραιότητα μαζί με τα βαρύτατα πρόστιμα που θα πρέπει να επιβληθούν για την προσπάθεια υποκλοπής και συνέργειας σε υποκλοπή δημοσίου χρήματος αντίστοιχα.

5. Μέσα σε ένα μήνα από την έναρξη της τετράμηνης προθεσμίας δημοσιοποιούνται «τιμητικά» τα ονόματα και όλα τα περιουσιακά στοιχεία των Ελλήνων εφοπλιστών οι οποίοι διατηρούν τον στόλο τους τους υπό ελληνική σημαία και καλούνται, συναισθανόμενοι τις σημερινές δυσκολίες της πατρίδας, μας να συστήσουν την Ελληνική Τράπεζα Επενδύσεων Ολοκληρωμένης Ανάπτυξης, εισφέροντας τα κεφάλαιά τους και αποφασίζοντας να υποστηρίξουν εκείνα τα έργα τα οποία θα εντάσσονται στους σχετικούς σχεδιασμούς της Ελληνικής Κυβέρνησης και θα σέβονται τους νόμους, τις διαδικασίες και το δημόσιο συμφέρον σε πολιτικό, οικονομικό, κοινωνικό, περιβαλλοντικό, γεωπολιτικό και ανθρωπιστικό επίπεδο. Η διοίκηση της Τράπεζας θα είναι στα χέρια τους και η Ελληνική Κυβέρνηση θα εξασφαλίζει κάθε απαραίτητη διοικητική υποστήριξη στο έργο τους. Μερικά από τα έργα τα οποία θα μπορούσαν να στηριχθούν από την Τράπεζα αυτή των όσων ευπατρίδων Ελλήνων Εφοπλιστών, με αξιοποίηση των τεράστιων δυνατοτήτων των Ελλήνων επιστημόνων, μηχανικών, ερευνητών και επιχειρηματιών, αλλά και των Ελληνικών Πανεπιστημίων και Ερευνητικών Κέντρων μέσα από ανοιχτές, αξιοκρατικές, διαφανείς και αντικειμενικές διαδικασίες είναι:

- Η βέλτιστη τακτική, αλλά και οικονομική συγκοινωνία των ελληνικών νησιών με τα πλησιέστερα και πληρέστερα κέντρα υπηρεσιών υγείας, παιδείας, διοίκησης, εφοδιασμού και πολιτισμού.
- Η καινοτομική, ορθολογική και διεπιστημονικά τεκμηριωμένη ανάπτυξη, τυποποίηση, προβολή και διάθεση στο εσωτερικό και εξωτερικό των βέλτιστων τοπικών προϊόντων της ελληνικής παραγωγής και μεταποίησης στον πρωτογενή τομέα.
- Μικρά και μεγαλύτερα έργα ξαναζωτανέματος και ολοκληρωμένης ανάπτυξης των ορεινών περιοχών, ώστε να κρατούν τον πληθυσμό τους αλλά και να προσελκύουν νέους επιστήμονες, παραγωγούς και εργαζομένους με τις οικογένειές τους, για να αξιοποιήσουν δημιουργικά και παραγωγικά τις σχολάζουσες εκτάσεις δημόσιας, κοινωνικής και εκκλησιαστικής περιουσίας, τα φυσικά και πολιτισμικά τους διαθέσιμα, την ομορφιά των ανοιχτών οριζόντων, αλλά και της παραδοσιακής φιλοξενίας σε μικρούς οικογενειακούς ξενώνες και όχι σε εκτός κλίμακος ξενοδοχεία πέντε αστέρων, τα οποία υποβαθμίζουν το φυσικό περιβάλλον και ομογενοποιούν και ισοπεδώνουν τους τοπικούς πολιτισμούς.
- Ανάπτυξη μεθόδων, τεχνικών και διαδικασιών: βελτίωσης της παραγωγής, της ποιότητας ζωής και της προστασίας και ανάδειξης του φυσικού και πολιτισμικού περιβάλλοντος σε ολόκληρο τον ελληνικό χώρο, με αξιοποίηση των δυνατοτήτων και σχετικών αναπτυξιακών προτάσεων των ελληνικών Πανεπιστημίων, των Ερευνητικών Κέντρων και των διεπιστημονικών ομάδων τους. (Υπάρχει ήδη πληθώρα τέτοιων εργασιών- πορισμάτων σχετικών ανταγωνιστικών ερευνητικών προγραμμάτων ελληνικών και ευρωπαϊκών, που λιμνάζουν αναξιοποίητες στα ράφια βιβλιοθηκών των εργαστηρίων των Α.Ε.Ι.)
- Στήριξη των Δημόσιων Πανεπιστημίων και Ερευνητικών Κέντρων με προκήρυξη και χρηματοδότηση ερευνητικών προγραμμάτων τα οποία θα στοχεύουν στην επίλυση προβλημάτων της καθημερινής ζωής των αστικών κέντρων, των ορεινών και των ορεινών νησιωτικών περιοχών. Είναι αυτονόητη η άμεση κατάργηση των νόμων

Γιαννάκου, Διαμαντοπούλου και Αρβανιτόπουλου, καθώς και η προσωρινή επαναφορά του προοδευτικού και αξιοκρατικού Νόμου 1268/82 για τα Α.Ε.Ι., μέχρι τα Δημόσια Πανεπιστήμια με ουσιαστική διεπιστημονική δημοκρατική διαβούλευση με κάθε πολίτη και σχετική συλλογικότητα θα προτείνουν τις απαραίτητες βελτιώσεις του.

Μια τέτοια, ναι ουτοπική, οραματική αλλά και μελετημένη πρακτική συμβολή των όσων ευπατρίδων εφοπλιστών, χωρίς να απειληθούν ή να εξαναγκασθούν γι' αυτό με δημαγωγικές «επαναστατικές» κορώνες, αλλά με τη θέλησή τους, να επιστρέψουν ένα μέρος του χρέους τους στην πατρίδα μας, θα ξαναγεννήσει το ήθος και τις πράξεις των Ευεργετών της Ελλάδας (ηπειρωτών και μετσοβιτών οι περισσότεροι) και θα αποτελέσει –ελπίζω– απτό και αξιόπιστο παράδειγμα υγιούς πατριωτισμού σήμερα και θα προβληματίσει ίσως και μερικούς απ' όσους διατηρούν τα πλοία τους υπό αλλοδαπή σημαία ευκαιρίας.

Αν και αργά, δεν θα ήταν άσχημο, έστω και τώρα, να αποκτήσουμε εθνική αστική τάξη. Καλό δρόμο λοιπόν.

Αθήνα, 1 Μαρτίου 2015

Δημήτρης Ρόκος

<http://drokos.webnode.gr/>